

NAZIV I BROJ PROJEKTA: „OpenYourHeart“, 2017-1-HR01-KA105-035127

NAZIV ORGANIZACIJE I SLUŽBENI KONTAKTI: Udruga udomitelja i obiteljskih domova „Nada“ Ivanec

Otvori srce za promjenu

Mijenjati sebe znači mijenjati svijet. Fraza koja pomalo zvuči otrcano, ali u kojoj je sadržana sva mudrost ljudskog postojanja.

Živjeti u malom selu ispod prekrasne planine Ivanščice nedaleko grada Ivanca pravi je blagoslov, ali i velika prepreka za mladu osobu željnu socijalnog napretka. Zelene livade i šume jesu mjesto spokoja, ali ne i stalni dom društvenom biću nove generacije. Jer, gdje su na selu te brojne mogućnosti koje nudi 21. stoljeće? Gdje je moje pravo izbora na obrazovanje, na umjetnost, na sport? Kažu da je nama mladima danas sve servirano na dlanu, no je li uistinu tako? Nije! Moraš biti osoba od karaktera da se izboriš za sebe i nešto postigneš, kako te ne bi stari, iako dobri, rigidni ljudi, koji ne vide dalje od prošlosti, zarobili u svoj svijet bez perspektive. Prvo, marljivo sam učila i prošla osnovnu i srednju školu s odličnim. Pa kako i ne bih kad sam vidjela koliko se moji roditelji odriču da mogu meni i braći kupiti knjige i pristojnu odjeću, pa mi trenirati neki sport ili polaziti glazbenu školu nije ni padalo na pamet. Bila sam sretna kad smo se autobusom vozili u školu jer inače sam morala sat vremena hodati, a to i nije bila rijetkost po zimi kada ni automobili nisu mogli do sela. Tada smo s teškim torbama na leđima gazili nanose snijega, a zubi nam cvokotali od studeni. Začudili biste se koliko fizičkih neugodnosti može dijete podnijeti ako je sretno, a ono što me uistinu ispunjavalo za vrijeme mog školovanja je bilo sudjelovanje u raznim izvannastavnim aktivnostima te volontiranje u knjižnici i Udruzi udomitelja Nada Ivanec. Roditelji su bili jako tolerantni i puštali su me da se čim više uključim u društveni život koji se ne svodi samo na prijatelje iz sela i razreda. Nisu uvijek bili zadovoljni što me po cijele dane nije bilo doma da im pomognem oko poljoprivrede i drugih poslova, ali kada su svi provedeni sati volontiranja počeli pozitivno utjecati na moj život njihovoj sreći nije bilo kraja. Njihova podrška i iskusni savjeti dragih osoba koje sam upoznala volontirajući pomogli su mi da u Zagrebu upišem fonetiku i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu. To je fakultet koji savršeno odgovara mojoj osobnosti, interesima i vještinama.

Naravno, nije bilo lako, otac je bio zaposlen kao pekar s malom plaćom, majka kućanica, a nas troje djece i to dvije studentice i brat koji je te godine završavao srednju školu. Da nisam radila vikendima u kafiću i primala stipendiju, mislim da bi moje školovanje u Zagrebu bilo jako upitno. No, dobro se dobrim vraća! Baš je završavala akademska godina koju sam uspješno privodila kraju kada mi je stigao poziv od Udruge udomitelja Nada Ivanec za sudjelovanje u projektu razmjene mladih Open Your Heart. To je bilo toliko više od sudjelovanja u projektu, to je bilo nezaboravno iskustvo.

U projektu su sudjelovale tri zemlje koje su dio migrantske rute: Srbija, Hrvatska i Slovenija. S obzirom da nisam imala novaca da putujem van zemlje, ovo mi je bila jedinstvena prilika da upoznam mlade osobe iz drugih zemalja. Nisam mislila da ću ikad sresti tako pozitivne i otvorene ljude. Prije same razmjene u Novom Vinodolskom, mi Hrvati smo imali priliku upoznati mladiće iz Afganistana pa kada smo na radionicama udružili snage sa Srbima i Slovencima, koji su pomagali migrantima u svojim zemljama, jednostavno je moralo nešto pozitivno nastati. Osmišljavali smo načine na koje bi migrante mogli uključiti u lokalne zajednice, kako im pomoći oko zapošljavanja, ali prije svega oko integriranja u naše obrazovne sustave. Ne trebamo se bojati različitosti, već se obogaćivati danim nam dobrima. Nova kultura, jezici, načini razmišljanja samo nam mogu pomoći u drugačijem viđenju svijeta, svijeta kakav bismo svi željeli, svijeta u kojem ćemo otvoriti svoja srca za druge.

Prije projekta drugačije sam gledala na problem migrantske krize. Bila sam upoznata s rizicima i poteškoćama kroz koje ti ljudi prolaze, ali i dalje je to bila samo jedna priča reportera na TV-u ili članak u novinama. Stvarno stajati pored tih ljudi, razgovarati s njima, to je sasvim drugačije. Ono što je meni bila još jedna tužna priča, njima je bila svakodnevica. I da, moram priznati, malo sam ih se bojala. Mediji ti pune glavu raznim glupostima, a ljudi u selu ne vide dalje od svog nosa. Znam, i oni se boje, ali oni se boje promjene i iz generacije u generaciju prenose iste strahove. Stari žive zatrovani prošlošću jer im nitko nije pokazao drugačije. Da nije bilo roditelja koji su razumni i tolerantni i ja bih vjerojatno nastavila istim putem. Borila sam se, tražila argument više i formirala svoje mišljenje o migrantima. Gradim sebe kao osobu, a sada želim i drugima pokazati kako. Temelj svega je znanje. Informirati druge o problemima i educirati ih kako se nositi s njima, a potom pokazati mještanima da su migranti samo ljudi. Krenut ću od onoga što ja mogu učiniti za njih. Kao fonetičar i komparatist želim im pomoći naučiti jezik koji je osnova komunikacije. Afganistanci su nam ispričali kako im je to jedan od najvećih problema jer ljudi koji im i žele pomoći naučiti jezik najčešće nemaju ni potrebnih znanja, a ni sredstava. Na razmjeni smo po tom pitanju razradili

dobre ideje i projekte koje možemo prezentirati odgovornima za migrante, ali i na fakultetima kroatistike i srodnih smjerova koji bi onda poticali svoje studente da se uključe u njihovo obrazovanje. Poklanjati svoje vrijeme, dijeliti svoje znanje uvijek biva nagrađeno.

Projekt Open Yoru Heart za mene nije bio samo razmjena iskustava i stjecanje novih znanja, to je bila prilika za stvaranje prijateljstava. Različiti jezici, različita vjera, različita boja kože, različita razmišljanja, jednaka humanost. Ponekad živimo u uvjerenju da nas nitko ne razumije i ne prihvaća, ali unatoč preprekama ne smijemo zaboraviti čovjeka u sebi. Bez obzira dolazimo li iz malog sela Prigorec, iz Srbije, Slovenije ili neke daleke nepoznate nam zemlje moramo biti spremni mijenjati svoje stavove i poglede na svijet. Moramo riskirati i biti hrabri za nepoznato, ali isto tako poštivati tuđe i različito. Sa znanjem dolazi i spoznaja, a sa spoznajom želja za promjenom. Idemo zajedno?